

Подільська Зоря

Вітаємо учасників бойових дій Другої світової війни жителів Вінницького району

АГРОНОМІЧНЕ:
Іван Григорович Яковлев
(28.12.1925 р.н.)

ВІННИЦЬКІ ХУТОРИ:
Федір Григорович Козлов
(12.03.1921 р.н.)

ВОРОНОВИЦЬКА ОТГ:
Андрій Мартинович Микитюк
(27.07.1927 р.н.)

ЛАВРІВКА:
Степан Миколайович Кравчук
(14.08.1927 р.н.)

ЛУКА-МЕЛЕШКІВСЬКА ОТГ:
Леонід Петрович Загороднюк
(01.06.1926 р.н.)

Микола Петрович Костюк
(25.11.1921 р.н.)

МАЛІ КРУШЛИНЦІ:
Іван Костянтинович Нікітюк
(29.08.1927 р.н.)

МІЗЯКІВСЬКІ ХУТОРИ:
Петро Семенович Сорока
(09.02.1927 р.н.)

СОКИРИНЕЦЬКА ОТГ:
с.Хижинці:
Володимир Степанович Бабійчук
(20.08.1925 р.н.)

Василь Володимирович Ільченко
(22.03.1920 р.н.)

СОСОНКА:
Василь Андрійович Кравчук
(18.11.1926 р.н.)

СТРИЖАВКА:
Микола Іванович Акальмаз
(14.06.1927 р.н.)

Степан Сидорович Михальчишин
(21.08.1925 р.н.)

ЯКУШИНЕЦЬКА ОТГ:
с. Лисогора:
Григорій Іванович Волоський
(18.04.1925 р.н.);

с.Майдан:
Анатолій Петрович Медведєв
(18.02.1929 р.н.)

с.Якушинці:
Василь Сафонович Тацюк
(07.02.1925 р.н.)

Шановні краяни, вітаємо із Днем пам'яті та примирення, Днем перемоги над нацизмом у Другій світовій війні!

Шановні ветерани! У ці дні ми згадуємо тих, хто загинув під час Другої світової війни, та висловлюємо Вам, дорогі ветерани, велику подяку і шану за Перемогу над нацизмом.

Низький уклін, вічна пам'ять і слава визволителям, котрі зі зброяю в руках захистили свободу і незалежність нашої країни, і трудівникам тилу, які самовіддано працювали задля Перемоги.

Напередодні цього світлого дня бажаю Вам міцного здоров'я, щастя і благополуччя, любові і шані, ясного неба та віри у славне майбутнє рідної нашої України!

Нехай на нашій благословеній землі завжди панує мир, спокій та добро! Зі святом, дорогі ветерани!

Із повагою

Олег БЕГУС,
заступник голови Вінницької районної ради.

Шановні краяни, вітаю Вас з Днем пам'яті і примирення! День пам'яті і примирення – це свято, яке ми з трепетом відзначаємо, пам'ятаємо і шануємо здійснене нашими прадідами. У це свято ми відчуваємо багато різних емоцій: радість, гордість, скрботу, смуток.

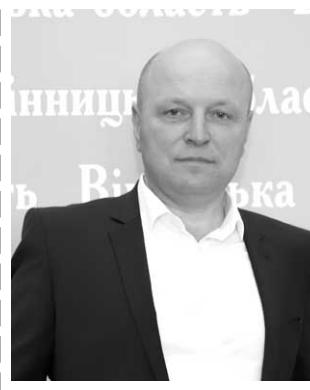
Бажаю мирного неба над головою, кожній людині усвідомлення величезного щастя від можливості рости і розвиватися у вільній країні.

Наши діди перемогли, змогли і подужали, отже будемо

ж згуртованими, дружними і сильними завжди! Нехай велікі подвиги наших дідів не будуть забуті, нехай наша історія продовжує розвиватися тільки на сторінках мирного часу.

Бажаю здоров'я, любові, щастя і яскравих фарб життя!

Із повагою,
Тетяна ЗАКРЕВСЬКА,
голова Вінницької районної ради.

Дорогі мешканці ОТГ! У цей урочистий день схиляємо голови перед пам'яттю мільйонів загиблих на полі бою, розстріляних у каральніх акціях, спалених у концтаборах, замучених у катівнях - тих, чиє життя забрала війна, хто після Перемоги помер від ран, хто не дожив свого віку, не долюбив, так і не побачив своїх ненароджених дітей.

Земний уклін Вам, дорогі ветерани, за мужність, стійкість, відвагу! Ви є і завжди будете яскравим прикладом для молодих поколінь у творенні мирного сьогодення, любові та звитяжної

праці на благо рідної Вітчизни. Вічна пам'ять загиблим, честь і слава живим героям! Слава Україні!

Лариса МЕЛЬНИЧУК,
голова Сокиринецької ОТГ.

Шановні земляки! Ми низько схиляємо голови перед світлою пам'яттю загиблих українців, які не повернулися з тієї страшної війни, віддавши свою життя за наше з Вами щасливе майбутнє.

На жаль, зазіхання агресора на українську землю знову відновилися, але вже з боку східного сусіда. Сьогодні, як і колись у 1940-х роках, наші найкращі патріоти мужньо захищають цілісність кордонів, незалежність та суверенітет ук-

раїнської держави.

Ми повинні зробити все, щоб молоде покоління ук-

раїнців жило на своїй землі, розвивало рідну державу.

Валерій КРАВЧЕНКО,

голова Вінницькохутірської сільської ради.

Шановні мешканці селища! У ці дні ми віддаємо шану всім тим, хто виборював свободу, захищав рідну землю від ворогів. Ми в неоплатному боргу перед синами і дочками України, юність яких жорстоко обірвала війна. Низько вклоняємося подвигу тих, хто ціною власного життя, проявляючи героїзм, сміливість та відвагу, зумів врятувати світ від нацистського поневолення.

Подвиг переможців у Другій світовій війні гідно продовжують українські воїни, які захищають незалежність та територіальну

цілісність держави на її східних рубежах.

Слава героям, які в усі часи захищали нашу Батьківщину!

Українці були, є і будуть господарями на своїй землі.

Хай будуть міцними здоров'я і непохитна віра в світле

майбутнє наших дітей і онуків!

Таїсія КОРОЛЕНКО,
голова Стрижавської селищної ради.

Дорогі земляки, 9 Травня ми відзначаємо 75-річчя Перемоги над нацизмом у Європі. Вічна слава всім, хто поліг смертью хоробріх на фронтах, у партизанських загонах та підпіллі, у гітлерівських катівнях і тaborах смерті, пішов із життя від ран, хвороб, голоду і негараздів.

Ми розуміємо, що у переможній битві нашого народу в тій війні народилися й застартували нові нетлінні цінності національної гідності.

Із нагоди Дня Перемоги бажаю, щоб на нашій землі

знову запанували мир та спокій, а у серцях ніколи не згасав вогник надії на щасливе майбутнє нашої країни.

Впевнений, що вже скоро ми станемо свідками ще однієї перемоги нашого народу над спільним ворогом.

Олег ШУЛІКІН,

голова Агрономічної сільської ради.

Один із п'яти засновників Агрономічного

У Агрономічному мешкає єдиний учасник бойових дій та інвалід Другої світової війни **Іван Григорович ЯКОВЛЕВ**.

Народився він далекого 1925 року у с. Миронівка, що на Ямпільщині, в багатодітній родині, в якій, окрім нього, вихувалося ще четверо синів. До важкої селянської праці його привчили батьки. Після закінчення школи Іван Григорович навчався на біологічному факультеті Одеського університету ім. Менделєєва. Там і застала його війна. Під час пішої подорожі додому під Уманню його зустріли розвідники 58 армії II Українського фронту і заразували у розвідруту.

Згодом подоляк став командиром топографічного відділення, бійці якого виявляли на місцевості вогневі точки, озброєння ворога, щоб потім вказати координати цілей артилерії та авіації. З визвольними боями пройшов Молдову, Румунію, Польщу, Чехословаччину. Тричі був поранений. Брав участь у захопленні «язиць» - німецьких полковника і обер-лейтенанта, за що відзначений бойовими нагородами. У німецькому місті Торгау зустрів звістку про Перемогу у тій кривавій війні. У 1948 році І.Г. Яковлева демобілізували. Перерване навчання продовжив, вступивши на агрономічний факультет Московської сільськогосподарської академії ім. Тімірязєва. Навчання давалось легко, і не-вдовзі молоді агрономи вже працюють у Міністерстві сільського господарства СРСР.

Світлана ОСТАПЧУК.

Дякуємо за життя!

Напередодні великого травневого свята - Дня Перемоги не можна залишити поза увагою тих, кому ми маємо дякувати за життя. Так, початок ХХІ століття ми аж ніяк не назовемо щасливим, адже на Сході нашої держави сьогодні гинуть співвітчизники, у країні, як і в усьому світі, панує пандемія коронавірусу COVID-19, проте якби не ветерани Другої світової війни, України взагалі могло б не бути на карті світу - усім відомі плани великої Рейху щодо слов'янських народів!

Жаль, але сивочолих героїв Другої світової війни залишилося вже дуже мало. У селі Хижинці Сокиринецької ОТГ Вінницького району їх двоє: **Василь Володимирович ІЛЬЧЕНКО** (на фото) та **Степанович Бабійчук**. Обидва ветерани – довгожителі, адже Василю Володимировичу у березні виповнилося 100 років, а Володимиру Степановичу в цьому році виповниться 96 літ! Хіба це не символічно - жити стільки років, зазнавши поранень, перенісши численні операції і носячи після цього в собі скалки від фашистських снарядів? Мабуть, вони живуть для того, щоб передати свій досвід сучасникам, щоб навчити молодь

любити Батьківщину, берегти її, як зініцю ока.

Та її є чому повчиться у земляків-героїв.

Василь Володимирович Ільченко закінчив артилерійське училище, пройшов усю війну 1941-1945 років, учительював у Хижинецькій школі, був головою Писарівського сільпо, бухгалтером у рідному селі, виховав п'ятеро дітей – трох синів і двох доньок. Василь Володимирович – великий оптиміст, який передав цю рису рідним дітям та своїм вихованцям.

Хочу сьогодні згадати добрими словами Й. Володимира Степановича Бабійчука – життерадісну людину, котра звикла сприймати життєві труднощі з гумором. Він завжди дарував людям радість, вмів розвеселити всіх, хто пе-

Жива історія нашої держави

Ночі в окопах, сухарі, консерви, контузії, поранення, смерть товаришів, відвага – в чомусь історії учасників війни дуже схожі одна на одну. Вони пройшли через найстрашніше і залишилися живими. Крім спогадів у ветеранів залишилися ордени і медалі, що свідчать про мужність та бойові заслуги. Пам'ять – це та рана, що не загоюється, та свяtinga, що живим у віках.

У ці дні ми згадуємо всіх, хто віддав життя за Батьківщину – на фронтах Другої світової війни. З вічностю та смутком ми згадуємо про те, як рідні нам та зовсім незнайомі люди віддавали своє життя за волю, світле майбутнє своїх дітей.

Кожна родина береже пам'ять про роки війни. Хтось вивчав її з підручників, а хтось чув від батька, діда, прадіда. Та минають роки і наші герої відходять у вічність. Учасників тієї війни залишились одиниці. Тема «Війна», одна з найtragічніших. Про неї важко розмовляти і передати словами.

Ми те покоління, яке є єдине зможе побачити і послідкувати з живою історією (ветеранами Другої світової війни). Подивитися в очі і від розмови пропустити через себе історію. Тож не втрачаючи такої нагоди, я теж вирішила написати кілька рядків з усією живою історією.

Своїми спогадами про війну поділився житель села Тюткі **Леонід Петрович ЗАГОРОДНЮК**. Народився він 1 червня 1926 року. Зараз йому майже 94 роки. Сімнадцятирічним молодиком його призвали до війська і відразу розпочалася підготовка до бойових дій. Служив на Уралі, звідки потрапив на

Білоруський фронт, далі – Прибалтика. На кітелі ветерана велика кількість медалей та орденів, та є особливий – орден Слави. Його він отримав, за те, що човном переправив роту бійців із одного берега на інший. Це відбувалося на річці «Я». Болючим спогадом стало 30-те жовтня 1944-го року, що закарбувалося не лише в його пам'яті, але й правому плечі. Саме в той день їхню роту відправили в ліс на розвідку. Ішли ланцюжком вгорі лісу, де й потрапили під обстріл ворожих танків, які причалися внизу. Каже наш краянин, що їхню роту викисили, як траву. Куля не пройшла і повз Леоніда Петрова, вона влучила у праве плече, ще одна – застягла в каблуку. Під час того обстрілу загинула майже вся рота, їх було 30 чоловік – повернулися лише п'ятеро. Загинули і саніtarи, які пішли за пораненими солдатами.

Є вислів «Війна війною, а обід – за розкладом», поцікавилася чому? Виявилось, що солдатів годували один раз на день – кашею. Бувало, що їжі не було, бо дорогою розстрілювали поварів, чи тих, хто доставляв харч. А були випадки (беручи за приклад історію з обстрілом в лісі), що нікому було вже їсти. В таких історіях багато суму і страху. Леонід Петрович Загородньюк має звання «підполковник запасу».

Ваш подвиг непід владний часу, як і безмежна наша вічність всім, хто відстоїв нашу Батьківщину. Бажаю здоров'я та сил нашим ветеранам, і всім нам – мирного неба.

О. ВОЛОШИНА,
застійкою клубом с. Тюткі.

ребував поруч із ним, подарувати чарівні мелодії, бо захоплювався грою на гармошці. Чоловік з великом життєвим досвідом виховав разом з дружиною двох дітей, тривалий період часу працював на залізниці (спочатку звичайним робітником, а потім – на керівні посаді).

Спасибі Вам, Василю Володимировичу та Володимирові Степановичу, за наше життя, за дитинство, за сонце яскраве у височині. За небо блакитне над головою. Спасибі за мир на землі! Низький Вам уклін!

У день 9 Травня бажаю землякам, учасникам бойових дій, та іншим нині живим ветеранам (та й усім українцям!) лише мирних днів і добрих звісток, сонячного неба над головою і спокою в кожному домі. Нехай дитячий сміх розливатиметься над кожним куточком землі, і війна ніколи не торкнеться навіть маленькою частинкою Вашого життя. Нехай над головою завжди буде ясне небо і яскраве сонце. Бажаю всім здоров'я, радості й щастя. Нехай перемога супроводжує скрізь і завжди, нехай поруч будуть тільки добре й щирі люди. Бажаю, щоб серце не знаю болю й туго, а в душі завжди грав переможний марш!

Людмила ПОПРАВКО,
учитель української мови та літератури КЗ
«Хижинецький ліцей» Сокиринецької ОТГ.

Фонд Порошенко та активісти «Європейської Солідарності» забезпечують область обладнанням та захисними костюмами

Команда Петра Порошенка реалізовує масштабні волонтерські проекти щодо забезпечення лікарень усім необхідним для боротьби з пандемією коронавірусу. Лідер «ЄС» Петро Порошенко зазначив: «Зараз в Україні відкрито два фронти: на сході країни, де військові відстоюють цілісність і незалежність України, і у лікарнях, де медики стоять на варті здоров'я і життя українців. Ми можемо допомогти нашим героям-лікарям не тільки захисними засобами і обладнанням, але й волонтерською допомогою».

Лікарням області за цей час передано 3400 захисних медичних костюмів. Із них опорна лікарня отримала 1400 комплектів, міська лікарня №1 – 700, решту - Вінницька обласна, Вінницький обласний лабораторний центр та районні лікарні області. За цими костюмами у китайських виробників стоїть черга бажаючих купити навіть за завищеними цінами.

Ще у березні інфекційне відділення Вінницької міської лікарні №1 отримало реанімаційне обладнання та медичну апаратуру від Фонду Порошенка на суму 330 тисяч гривень.

На прохання головного лікаря Вінницької центральної районної клінічної лікарні, що визнана опорною для прийому пацієнтів із COVID-19 з усієї області, Олександра Кривов'яза представники «ЄС» передали відремонтований за кошти Фонду Петра Порошенка дефіцитний апарат штучної вентиляції легень Carina Sistem.

«Я дякую всій команді Петра Порошенка у Вінницькій області. Обладнання і захисні костюми для нас є дуже актуальними. Це комбінезон, який повністю захищає нашого медичного працівника від інфекції. Досі нам доводилося користуватися старими протиепідемічними костюмами багаторазового використання, яким понад 10 років», - зазначив Олександр Кривов'яз.

Також варто зазначити, що понад 3000 мешканців Вінниччини отримали продуктів набори від волонтерів «Європейської Солідарності».

16 учасників бойових дій Другої світової війни залишилося у Вінницькому районі

75 років перемоги над нацизмом цьогоріч відзначатимемо в карантинних реальностях.

Але це не означає, що ми не повинні згадати про ветеранів.

Депутат Вінницької обласної ради традиційно допомагає вітати учасників бойових дій: «На мое чітке переконання ми повинні пам'ятати та вшановувати подвиг наших дідів. Тому я завжди радо відгукуюсь на прохання щодо допомоги, яка стосується наших ветеранів.

Відтак, отримавши звернення голови Вінницької районної організації ветеранів Петра Василичика про виділення коштів для преміювання

учасників бойових дій у Другій світовій війні, одразу відгукнувся. В умовах карантину урочистості цьогоріч було скасовано, проте привітання ветеранів обов'язково отримають», - наголошує Олександр Масленников.

Учасники бойових дій, котрі мешкають у Вінницькому районі отримають до Дня Перемоги матеріальну допомогу та пам'ятні медалі «За боїві заслуги» до 75-річчя Перемоги над нацизмом.

Обласний обранець зауважив: «У цей день ми завжди широко вітаємо наших ветеранів та згадуємо тих, чиє життя забрала війна, вшановуємо дітей війни які на своїх плечах несли тягар повоєнних років та піднімали країну з руїн. Важко

знайти слова, якими можна було б передати віянчість за безсмертний подвиг переможців у тій жорстокій війні. Бажаю нині живущим ветеранам міцного здоров'я, злагоди у домівках та благополуччя».

Також слід наголосити, що депутат Вінницької обласної ради Олександр Масленников вже декілька років поспіль дарує передплату наше видання «Подільська зоря» учасникам бойових дій у Другій світовій війні та головам первинних ветеранських організацій, тим самим вшановуючи наших поважних ветеранів.

Світлана ОСТАПЧУК.

«1939–1945. Пам'ятаємо. Перемагаємо»

Ми пам'ятаємо, яким страшним лихом для українців була Друга світова війна. Пам'ятаємо, що агресори зупинили спільними зусиллями Об'єднані Нації. Не забуваємо: той, хто захищає свою землю, завжди перемагає. Ця пам'ять робить нас сильнішими. Вона – запорука того, що в майбутньому подібна трагедія не повториться.

Перемога... прийшла до нас 9 травня 1945 року не в лавровому вінку, а в образі старої матері з постарілим від горя обличчям і затрудженими руками.

Вклонімось маршалам і рядовим, живим і мертвим, хоробрим воїнам Червоної армії. Вклонімось матерям, які в полум'ї війни втратили найдорожче – своїх синів. Вклонімось вдовам, які вірно чекали з війни своїх чоловіків. Вклонімось сьогодні пам'ятникам і могилам, устилимо їх квітами, схилимо голови перед світлою пам'ятю тих, хто не прийшов із війни, хто не дожив. Але їхні імена назавжди закарбувались у наших серцях.

Травень сорок п'ятого був щедрим на тепло. Буйно квітував бузок і величезні паухчі оберемки його кидали солдатам, які поверталися в рідні краї. Як на них чекали... Але не всі повернулись... Чорні хустини печалі ще довго покривали передчасно посивілі голови солдатських від. Пройшло вже багато років від того вистрахданого радісного Дня Перемоги. А здається, що це було зовсім недавно. Вдовинними слізми і потом зрошені поля, їхніми мозолями побудовані нові хати, висаджені сади. Низький уклін Вам, діти і онуки солдатів. Доземний уклін Вам, ветерані, яких, на жаль, все менше стає серед нас.

Найбільшою трагедією ХХ століття, однією з найболючіших ран людства є Друга світова війна, що для наших людей стала Великою Вітчизняною. Ця війна стала кровавою раною для кожної сім'ї, яка і досі ятрить. Усі розуміли, що воюють на смерть за Батьківщину, за право на життя своїх дітей, онуків і правнуків. І кожний бачив війну по-своєму. З окоту. На марші. У шпитальній палаті. З борту літака. У перископ підводного човна. Крізь проріз прицілу. І було їх – мільйони...

Несподіваний напад гітлерівської Німеччини викликало гнів і ненависть радянських людей, підняв у весь народ на священну візвальну боротьбу. Війна з перших же годин різко змінила вигляд країни і звичний ритм мирного життя. Вона ввійшла в кожен дім, в кожну сім'ю. Звітка про вторгнення ворога стала бойовою тривогою для кожної радянської людини.

У липні 1943 року під Курськом, на російських полях, біля невеликого села Прохорівка, відбулася небачена в історії танкова битва. Німецька танкова армія, що непереможним маршем пройшла країнами Європи, була розбита. Це була страшна битва: горіла достигла пшениця, горіла земля, горіли танки, заживо загорали солдати, танкісти. Але не могли розгадати німецькі генерали стратегії радянського солдата. А вона була простою: боєць захищав землю, на якій босими ніжками ступала до війни його дитина. І за це він ішов на подвиг, віддав своє життя. І це була лише одна битва, а іх було тисячі.

Німецькі броньовані «кліщі» зімкнулися 15 вересня 1941 року біля міста Лохвиці на Полтавщині, в очотення піорвали 453 тисячі радянських солдатів. Однієї з найбільших воєнних операцій 1941 року на території України була оборона Одеси, яка тривала 73 дні.

Яскравим прикладом героїзму і мужності є Василь Порик, наш земляк, старший лейтенант, який у далині від Батьківщини боровся з гітлерівцями. Йому випало стати бранцем «Уманської ями». Радянські воїни, оточені чисельно переважаючими силами супротивника, боролися до останнього патрона, а коли набій скінчилися – йшли в рукопашний бій. Деяким почастило після цих смертельних боїв залишитися живим і уникнути полону. Під час битви під Уманню в оточенні потрапили 6-а та 12-а радянські армії. У серпні 1941 року полонених бійців із урочища Зелена Бrama, що знаходиться біля села Підвісоке Новоархангельського району Кіровоградської області, було відправлено до 16-го армійського пересильного пункту, відомого, як «Уманська яма». Німці ж у своїх архівних документах називали його «шталаг №349». Це був один із перших нацистських концентраційних таборів на території України. За даними німецького командування становим на 14 серпня 1941 року в Уманському таборі перебувало 50 000 радянських військовополонених (за іншими даними - до 70 000).

Уманська оборонна операція була однією з трагічних сторінок початкового періоду війни. Тисячі військовополонених були замучені в цьому концтаборі. Нацисти розстріляли 12 тисяч жителів міста, декілька тисяч вивезли на примусові роботи до Німеччини. На околиці міста, в Сухому Яру, німці розстріляли більше 13 000 євреїв.

Кілька днів і ночей пробірався Василь Порик до себе на батьківщину, але насჯочив на засідку. У літку 1942 року спеціальний ешелон доставив подоляка разом із сотнями інших військовополонених в один з таборів на території північної Франції. У таборі, де бранцям були створені нелюдські умови існування, де на кожнім кроці чекали катування, смерть, ніщо не змогло зломити в патріотів дух, ненависть до фашизму, почуття інтернаціонального братерства. Василь Порик був одним з організаторів «Групи радянських патріотів». Дії партизанів доводили ворогів до сказу. Для їх переслідування створювалися великих карапальні загони. В одному з боїв фашисти схопили Порика, але йому вдалося не тільки втекти з-під посиленої охорони, але й знищити кілька німецьких солдатів. За його голову обіцяли мільйоні франків, але французы патріотів надійно сковали героя. Незабаром Порик знову очолив бойову операцію, але був схоплений гітлерівцями й у той же день розстріляний. Але й понині живе Герой Радянського Союзу Василь Порик у вічній пам'яті українського і французького народів.

Гордістю нашого краю є Іван Никифорович Бойко, котрий народився на Вінниччині в с. Жорнище - радянський офіцер-танкіст. 28 грудня 1943 року командир 69 гвардійського танкового полку 1-го Українського фронту гвардійський маєр І.Н.Бойко, в ході Житомирсько-Бердичівської наступальної операції військ 1-го Українського фронту отримав наказ атакувати і звільнити м. Козятин. Здійснив 35 км марш вздовж залізничного полотна і відсвітав увірвався в місто. Чисельно переважаючий німецький гарнізон запанікував і відступив, залишивши чимало зброя та військового майна а саме: в Козятині було захоплено 1500 автомобілів, 5 залізничних ешелонів з військовими вантажами, 100 гармат, 9 складів, взято 150 полонених. Знищено 2 артбатареї, 20 танків, 1 бронепоїзд, 1 ешелон, 1200 солдатів ворога. Звільнено кілька сотень радянських військовополонених.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 10 січня 1944 року за вміле керівництво діями вівреною полку, особисту мужність у боях за місто Козятин, Івану Никифоровичу Бойку було присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученнем ордена Леніна і медалі «Золота Зірка»

31 березня 1944 року танковий полк з боями пройшов 70 кілометрів, вийшов на річку Прут, переправився і віврвався в м. Чернівці. Танкісти Бойка заволоділи залізничною станцією. За вміле керівництво та виявлені при цьому мужність і героїзм підполковнику І.Н.Бойко вдруге присвоєно було Героя Радянського Союзу.

Хижинчанин Василь Володимирович Ільченко із 1941 року проходив службу у збройних силах Радянського Союзу, закінчив артилерійське училище в м. Бухарі і був відправлений на фронт командиром артилерійського взводу. Воював на Західному, Білоруському, Українському фронтах. У серпні 1943 року отримав важке поранення. Після лікування знову був направлений на фронт. Старшого лейтенанта В.В.Ільченко нагороджено орденами Червоної зірки, Вітчизняної війни II ст., «За мужність» III ст., «Богдана Хмельницького» та багатьма медалями. Після війни, як і всі фронтовики, він взявся до відбудови народного господарства.

Спливають роки, відлітають у вічність. 75 років минуло з того дня, коли замовки останні постріли, пройшов мир, за який заплачено 30 мільйонами життів наших співвітчизників, але кожен рік ми згадуємо цей день. Наше покоління буде вшановувати пам'ять про тих, хто загинув у полум'ї Другої світової війни, згадувати всю жорстокість з якою знищувався наш народ, не втратимо повагу до героїзму, відваги і стійкості.

Це наші українці, наші батьки і дідуся – червоноармійці, боронили мир і перемогли.

**Слава Вам, воїни, слава безсмертні,
Вічну хвалу весь народ Вам співа,
Страху не знали Ви, смерть подолали Ви,
Пам'ять про Вас вічно в серці живи.**

У День великого свята Перемоги, нехай кожна родина згадає тих, хто віддав своє життя за Батьківщину. Друга світова війна стала найбільш кровопролитною в історії людства. Україна вшановує пам'ять кожного, хто боровся за націзмом, а також

Акцію протесту працівники закладу влаштували на подвір'ї лікарні. Зокрема, вони обурювалися мізерними доплатами за роботу з пацієнтами із коронавірусом. «Ми не втекли із цієї «передової»! Не пішли у відпустки чи на лікарняні! Покинули своїх дітей, чоловіків та батьків і живемо заради порятунку пацієнтів фактично в лікарні. А нам за квітень кинули на картки по 86 копійок доплати до звичайної ставки. А лікарям по 1,68 грн.! Це як? Чи пообіцяли в Києві та забули?» – обурювалися медичні працівники.

Із колективом лікарні зустрілися представники районної влади: голова Вінницької районної ради - Тетяна Закревська, заступник голови районної ради - Олексій Плахідка, заступник голови Вінницької РДА - Олег Бегус та керівництво Вінницької ЦРКЛ.

Голова Вінницької районної ради - Тетяна Закревська повідомила медпрацівникам Вінницької ЦРКЛ, що з самого початку, як тільки нашу районну лікарню було виз-

начено як лікарню першої черги для прийому пацієнтів з коронавірусом Вінницької області районною радою було чимало зроблено.

Рішеннями постійної комісії районної ради з питань соціально-економічного розвитку та бюджету виділені кошти з резервного фонду районного бюджету для Вінницької ЦРКЛ в сумі 1 581 948 гривень, зокрема на засоби індивідуального захисту, медикаменти, придбання предметів, медичного обладнання та харчування медпрацівників.

Також від імені Вінницької районної ради було направлено листи до обласної влади щодо виділення та передачі міжбюджетного трансферту з обласного бюджету районному для КНП «Вінницька ЦРКЛ» Вінницької районної ради на придбання медичного обладнання та медикаментів необхідних для лікування пацієнтів першої хвилі хворими на COVID-19. На обласній сесії депутатів обласної Ради - Олександр Масленников висловив пропозицію стосовно виділення коштів із обласного бюджету для потреб Вінницької центральної районної клінічної лікарні. Адже наразі вона задіяна як медичний заклад

першої хвилі боротьби з коронавірусом і приймає хворих на COVID-19 із усієї області. Після чого обласною постійною комісією з питань бюджету, фінансів та облас-

них програм погоджено з державного бюджету та виділено на Вінницький район кошти в сумі 943,7 тис. грн. для підтримки лікарні на забезпечення заходів, пов'язаних із запобіганням поширенню на території Вінницької області коронавірусу.

Представники районної влади запевнили медиків, що ситуація буде врегульована до кінця поточного тижня, а

натомість учасники акції пообіцяли повторно вдатися до протестів, якщо цю обіцянку не буде виконано.

За матеріалами Вінницької районної ради.

Ситуація з нарахуванням зарплати медпрацівникам Вінницької ЦРКЛ

П'ятого травня заступниця голови ОДА Наталя Заболотна та народний депутат України Ірина Борзова відвідали Вінницьку центральну районну клінічну лікарню, аби з'ясувати ситуацію, що склалась у закладі у зв'язку з виплатою заробітної плати медичним працівникам.

Нагадаємо, що цей медичний заклад у зв'язку з розповсюдженням коронавірусу на Вінниччині, було перевірено. Лікарня функціонує в якості інфекційної зі збереженням профілів для надання допомоги пацієнтам з підтвердженними діагнозами на COVID – 19 з усіх районів області.

У понеділок медичні працівники висловили невдовolenня стосовно нарахованої заробітної плати. Аби з'ясувати реальний стан справ щодо виплати заробітної плати і надбавки за відпрацьовані години з ковідінфікованими хворими, Наталя Заболотна та Ірина Борзова поспілкувались з головним лікарем Олександром Кривов'язом, головним бухгалтером, медичним персоналом.

Коментуючи ситуацію, що склалась, Наталя Заболотна зазначила: «Щойно особисто переглянули табелі нараху-

вань і переконались в тому, що бухгалтерія правильно здійснила виплати, які зроблені відповідно до окладу та відповідно до кількості годин, відпрацьованих медперсоналом з хворими на COVID-19. Лікар, який отримав 86 копійок заробітної платні це лікар-інтерн, який працює на 0,25 ставки. Його надбавка за кількість відпрацьованих годин з хворими на коронавірус склала 463 грн. Підсумувавши всі його нарахування, заробітна плата була виплачена йому в аванс, а 86 копійок - був залишок. Коли медичні працівники вже розібралися, підрахували суму отриманого авансу і заробітної плати, зрозуміли, що отримали всі належні виплати».

Ірина Борзова, говорячи про ситуацію в лікарні, відмітила: «Хвилювання лікарів Вінницької центральної районної клінічної лікарні вчора побачила вся Україна. Медики говорили, що не забезпечені засобами індивідуального захисту, що їх змушують цілий тиждень ходити в одному ж тому ж ЗІЗ. Я особисто переконалась в тому, що Вінницька ЦРКЛ на сьогодні забезпечена усіма необхідними засобами індивідуального захисту для медиків як від благодійників, так і від держави. І результатом є те, що, не зважаючи на те, що медичний заклад прийняв найбільшу в області кількість хворих на коронавірус – 51 особу, жоден медичний працівник не захворів. Це говорить про те, що медики на належному рівні забезпечені засобами індивідуального захисту».

Щодо державної субвенції, то Ірина Борзова зауважила, що Постановою Кабміну від 25 березня була виділена Вінницькій області субвенція на медицину в сумі майже 110 млн гривень. Гроші надійшли. Згідно Постанови Уряду від 15 квітня обласна державна адміністрація зробила перерозподіл державної субвенції, який затверджений бюджетною комісією обласної ради. На Вінницьку ЦРКЛ для нарахування доплати медикам передбачили 943,7 тис грн і 29 квітня гроші були направлені до Вінницької районної ради. «Чим швидше буде прийнято рішення Вінницькою районною радою, тим швидше кошти отримає лікарня», - підсумувала Ірина Борзова.

Йому болить людська біда

Вже не один рік жителі Михайлівки переймаються через те, що землі на яких раніше вони випасали худобу, на їх думку, було незаконно роздано в приватну власність. Селяни щодо цього неодноразово зверталися до різних інстанцій, і навіть перекривали трасу в Писарівці, але їх так ніхто й не почув, й жодної відповіді на свої листи вони не одержали.

Тож дніми, за ініціативи Віктора Стецького з михайлівчанами зустрівся народний депутат України Анатолій Грабовський. Попри карантин він приїхав аби вислухати біди людей. Відтак Анатолій Григорович пообіцяв достеменно розібратися в ситуації й, вивчивши надані документи, допомогти, в тому числі її шляхом звернення до правоохранних органів, у вирішенні життєважливого для людей питання.

Наш.кор.

НЕБАЙДУЖІСТЬ – крок до захисту

Гортуючи сторінки газет, аналізуючи події висвітлени у засобах масової інформації щодо поширення коронавірусної інфекції COVID-19, колектив Комунального закладу «Вінницький районний Будинок дитячої та юнацької твор-

пошиття масок для установ, організацій Вінницького району та працівників сіл Бохоники і Медвеже Вушко.

Також щиро вдячна депутату (на той час голові Вінницької районної ради) С.М. Сітарському, який підтримав нашу ідею та ще й долучив до цього спонсорів: депутата Вінницької обласної ради О.Г. Масленікова та депутата районної ради М.В. Поліщук, які виділили необхідні кошти (4 тис. грн.), на які ми пошили 600 масок.

У період карантину є обмеження в транспортному сполученні, тож виникала низка питань стосовно пошиття. Маски шили у селах Сосонка, Вінницькі Хутори, Некра-

сове та Гуменне.

А ще хочу подякувати усім небайдужим, які долучалися до справи підвезення та перевезення матеріалів і готових виробів – голові Вінницької районної ради Т.П. Закревській, заступнику голови

честі» також вирішив зробити крок до захисту здоров'я людей, які нас оточують.

В першу чергу хочу висловити слова подяки керівникам гуртків ввіреного мені закладу: І.В. Бондар, С.М. Остапенко, З.А. Краєвській, Н.В. Копитко, Л.М. Міцик, І.О. Сергеєвій і вчителю трудового навчання та образотворчого мистецтва Вінницько-Хутірського НВК: ЗОШ І-ІІІ ст.- ДНЗ О.Е. Грабовій, які підтримали ідею щодо

Вінницької районної ради О.О. Плакиді, заступнику керуючого справами, начальнику відділу комунальної власності, розгляду звернень громадян та кадрової роботи виконавчого апарату районної ради Д.В. Часовських, депутатам районної ради М.І. Демченку, С.Д. Мицику та водію Сосонської амбулаторії М.Д. Педоренку.

Бережіть себе і своїх близьких!!!!
Олена ОЦВЕРА,
директор КЗ «ВРБДЮТ».

• В СЕЛІ ДОЛЯ КОЖНОГО - ЯК НА ДОЛОНИ

Ольга працювала в школі прибиральницею. Залицяльників мала багато, проте закохалася в директора школи Сергія Івановича.

Не зупиняло її навіть те, що він був одружений. До того ж дружина Ніна Арсенівна викладала в цій же школі географію.

Коли Ольга народила дівчинку Лізу - все село знато, хто батько. А з роками дитина все більше й більше ставала схожою на директора. Ніна Арсенівна звільнилася тоді з роботи й виїхала з синами на рідну Полтавщину - не могла пережити ганьби, сорому.

Слідом за дружиною пішов і Сергій Іванович, бо не уявляв свого життя без синочків-близнючок.

Ліза зростала красивою і розумною дівчинкою. Добре вчилася. Вчителі перешіптувалися, що, мовляв, у батька вдалася, тому й розумниця така.

Школу дівчина закінчила із золотою медаллю, проте до омріяного педінституту вступити не вдалося. Найкращі подруги стали студентками, а Ліза пішла працювати прибиральницею в рідну школу.

Ользі серце кров'ю обливалося, що її єдина донька, її розумниця мусить мити підлогу, коли її ровесники, до того ж не такі розумні, як вона, сиділи за студентськими лавами.

Понадіялася Ольга на золоту медаль, а треба було шукати знайомих, домовлятися, заплатити. Наступного року до школи приїхав молодий учитель фізики - і з першого погляду закохався в Лізу та незабаром запропонував її руку й серце.

Батьки не хотіли мати за невістку прибиральницю, але син пішов проти їхньої волі. Молоді люди побралися.

Через рік Ліза вступила на заочну форму навчання до педінституту, а після третього курсу вже викладала в рідній школі біологію.

Минули роки. Нині Єлизавета Сергіївна - мама сина, доньки і директорка школи.

Тієї, в якийого часу навчалася й отримала медаль, у якій розпочинала свій трудовий шлях прибиральницю і в котрій упередше й на все життя закохалася в приїжджого фізика.

Якось випускники 1980 року, організовуючи традиційну зустріч, запросили колишніх учителів, у тому числі й Сергія Івановича з дружиною.

Щоправда, він приїхав сам. Вочевидь, Ніна Арсенівна не змогла переступить через образу. Забула дорогу до школи, з якої розпочалася її педагогічна стежка й де її так любили учні та батьки.

Сергій Іванович пам'ятає про свою доньку, проте нічого про неї не знати. Ніде вона мешкає, ні кому працює і як склалася її доля. Та коли побачив директорку школи - його наче окропом обдали.

Зрозумів, що перед ним - донька. Відразу побіг до сусідів, котра жила неподалік, попросив зратити букет троянд і з оберемком квітів повернувся до школи.

- Я радий за тебе, доню, - мовив, простягаючи троянди, Єлизаветі Сергіївні. Вона знала, хто її батько, адже коли підросяла, то мама його про все розказала.

- Дякую, тату, - відповіла, прийнявши букет, - і слізми радості покотилися з очей обох. Люди ще довго обговорювали зустріч батька з донькою. Боже ж у селі всі про всіх знають. Тут доля кожного - як на долоні.

НЕ ЗАВЖДИ В НАЙКРАЩОЇ ДІВЧИНИ НАЙКРАЩА ДОЛЯ

«Ну ѿ гарна дівка, як намальована», - казали в селі про Катерину.

І справді - струнка, білолиця, чорноброда, ще й вдача лагідної. А співала як! Ніхто в селі не міг винести пісню так, як вона. А знала тих пісень безліч.

Не один парубок задивлявся на неї. А їй здавав у душу Іван. «І що вона в ньому знайшла?» - дивувалися жінки.

Вайлуватий, неговіркій, ото тільки й красиви, що кучері... Та серцю не накажеш.

Розпізнав ті закохані погляди Іван і одного вечора перестріїв її на вулиці. Від його погляду

Катерина зникла. Стояла схвильована, накручуячи на палець китиці тернової хустки, подарованої хрещеною.

«Це ж він до мене прийшов, відчув, що кохаю його», - билася думка.

А Іван, роздивляючись її та помовчавши, сердито склав як відрізав: «Ти, Катре, не вдавай із себе закохану, досить пасті мене очима. Хочеш свої злідні мною прокрити? Не вийде!».

Боляче шмагонули ті слова Катерину. Ковтаючи сльози, мерцій кинулася до своєї хати. Якийсь час після того не виходила гуляти на вулицю, не хотіла нікого бачити.

Треба було змириться з тим, що вона не рівня своєму обранцю із заможною сім'єю. Адже рано дізналася, почім ківш лиха.

Батько помер, а в сім'ї було ще троє менших дітей. Мати з ранку доночі працювала в колгоспі за «палички» - трудодіні, на які в кінці року видавали мізерну кількість зерна.

Разом із нею трудилася не покладаючи рук і Катерина. На часом чистий голос Катерини знову стало чутно на вулиці.

Вона ніби кидала виклик своєму Іванові: була веселою, жартувала з хлопцями, дозволяла себе проводити то одному, то іншому...

Минув якийсь час, і Катерина народила сина. Село погомоніло, хто міг бути батьком, та й повернулося до звичних клопотів.

Аж тут грінув гром Другої світової війни. За висновком медкомісії Івана не взяли на фронт. Невдовзі померли його батьки, лишивши на нього сестру-вдowу з дітьми, хвору на туберкульоз.

Якось Катерина зустрілася з ним на вулиці: обе засмучені, виснажені тяжким життям. Вона хотіла мовчкі пройти повз, але несподівано Іван озвався до неї.

Прошив жити разом, обіцяв бути хорошим батьком для її дитини. Обе при цьому плакали. Катерина забула про заподіяний образ, свої гіркі сльози.

Коханий покликав її до себе! Зажили єдиною великою сім'єю, разом працювали в колгоспі.

На жаль, недовго вона почувалася щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

Залишив Івана, і хату, і хвору сестру з двома дітьми. На жаль, недовго вона почувалася щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почувалися звичайною.

На жаль, недовго вона почувалися щасливою. Чез рік вони почув

Кулінарні цікавинки

Котлетки «Мамине щастя»

Нам потрібно: 800 г курячої печінки, цибулина, морква, 2 зубчики часнику, яйце, 1 ст.л. борошна, сіль, 2 ст.л. олії, сметана.

Приготування. Дрібно нарізати печінку (її буде набагато легше різати, якщо спочатку трохи заморозити). Подрібнити цибулю і часник, а морквию натерти, додати до нарізаної печінки. У масу ввести яйце, борошно, посолити і ретельно перемішати. Смажити котлети, викладаючи їх столовою ложкою. Подавати можна зі сметаною.

Картопля у соусі

Нам потрібно на 6 горщиців: 30 картоплин, 8 яєць, 750 мл молока, 6 зубчиків часнику, 200 г твердого сиру, 150 г масла, сіль, перець.

Приготування. Часник вичавити і натерти ним горщици зсередини, на дно кожного покласти по 1 ч. ложці масла. Картоплю почистити і порізати тоненькими кружальцями, посолити, поперчити, перемішати і розкласти в горщици. Яйця збити з молоком і сіллю та цією сумішшю залити картоплю в горщиках. Сир натерти на крупній терці і посипати ним картоплю з яйцями, зверху покласти ще 1 ч. ложку масла. Відправити у холодну духовку, запікати в духовці при 170°C, доки картопля не стане м'якою.

Пісна «ковбаса»

Нам потрібно: 180 г (1 скл.) гороху, 550–600 г води, 3 зубчики часнику, по 0,5 ч. ложки мускатного горіха, чорного перцю, кар-

птою (нарізати дрібними кубиками), горошок (можна замінити кукурудзою), солена соломка, майонез.

дамону і майорану, сіль, 1 буряк, 50 мл олії.

Приготування. Горох просмажити на сухій сковороді 5 хв, перемолоти у кавомолці на борошно. Залити 2,5–3 скл. води і варити 5–7 хв. Буряк дрібно потерти, витиснути сік (потребно 1 ст. ложка соку). Кащу охолодити, додати вичавленій часник, спеції, сіль, олію, буряковий сік. Ретельно перемолоти блендером. Виходить ніжно-рожеве пюре. Обрізати з обох країв пластикову пляшку, покласти на тарілку, наповнити пюре, відправити на ніч у холодильник. На вигляд відвареної ковбаси не відрізнити, на смак на м'ясо не надто схоже, але все одне дуже смачно. Як загусник наприкінці варіння до пюре можна додати 2 ст. ложки крохмалю. Готовити можна також із квасолі або нуту. Зі спецій можна додати мелене насіння коріандру.

Салат-закуска «Човники»

Нам потрібно для човників: 2 яйця, 1 скл. борошна, 0,5 ч.л. солі.

Приготування. Замісити тісто, тонко розкотити, кондитерським фігурним ножем вирізати ромбіки, посмажити у великій кількості олії на сковорідці з обох боків. Коли охолонуть, покласти салат.

Салат: морквию (дрібно натерти і протушкувати), 1 б. шпротів (розім'яти вилкою), цибулину (нарізати дрібними кубиками), горошок (можна замінити кукурудзою), солена соломка, майонез.

Сирник «Снікерс»

Нам потрібно: Форма 24Х34 см. Пісочне тісто: 300–400 г борошна, 125 г масла (перетерти в крихту), додати 1 чл. розпушувача, яйце, 2 ст.л. сметани, 150 г цукру, 3 ст.л. какао.

Сир: 1- 1,2 кг сиру (эмалоти), 6 яєць (збити до пішиної піни), 200 г цукру, 2 п. вершкового пудингу, 100 г сметани. **Додатково:** 3–4 ст.л. вареного згущеного молока, 150 г арахісу вимішаного з 50 г топленого меду.

Приготування. Замісити м'яке тісто, викласти у форму, застелену пергаментним папером, зверху викласти сир. Випікати 1 год при 180°C. Охолоджений сирник вийняти з форми, змастити вареним згущеним молоком, посипати арахісом з медом.

Сирник з вишнями

Нам потрібно: Форма 24Х34 см. Тісто: 150 г масла

або маргарину, 2 скл. борошна, 4 ст.л. цукру, 4 ст.л. сметани, 3 яйця, 1 ч.л. розпушувача, дрібка солі, терта цедра половини лимона.

Приготування. Масло перетерти з борошном. Додати решту продуктів. Замісити м'яке тісто, додавши борошна, скільки візьмемо тісто, має бути еластичне, не туге. Розділити на 2 частини (більшу і меншу). До меншої додати какао і покласти в морозилку.

Більшу розкотати, викласти на деко, застелене пергаментним папером і відправити в холодильник. Тим часом приготувати сирну масу. **Сирна маса:** 1 кг сиру (эмалоти), 1 скл. цукру, 4 яйця (великих або 5 малих), 100–150 г сметани, 4 ст.л. крохмалю, ваніль. **Макова маса:** 200 г маку (эмалоти на кавомолці), 0,5 ч.л. кориці, 100–150 г родзинок (залити окропом на 10 хв, відцідити і охолодити), 3–4 ст.л. цукру, терта цедра половини лимона, 100 г масла кімнатної температури. Все добре перемішати до однорідності. **Додатково:** 200 г вишень. Зібрати сирник: тісто біле, сирна маса, макова начинка, посипати вишнями, затерти коричневим тістом з морозилки. Випікати сирник приблизно 1 год при 180°C.

Лікер «Фраголіно» із полуниці

Нам потрібно: 500 г полуниці, 2 скл. цукру, 50 мл лимонного соку, 250 мл горілки, 250 мл води.

Приготування. Полуницю помити, видалити плодоніжки і ретельно обсушити паперовими рушниками.

Великі ягоди розрізати на півлі і збити блендером до стану пюре. Потім перетерти пюре через сито. В цукор влити склянку окропу і покласти нагріватися, постійно помішуючи. Дочекатися, поки цукор повністю розчиниться. Сироп повністю остыди, додати лимонний сік. Змішати сироп з полуничним пюре. Влити горілку (або віск), перемішати. Потім перелити все в чисту скляну ємність. Залишити при кімнатній температурі на 3-4 дні, час від часу збовтуючи осад.

Потім злити осад, за необхідності відфільтрувати напій і розлити по пляшках, герметично закрити. Зберігати в холодильнику.

Підготувала Людмила ДЖЕДЖУЛА.

14 доказів, що лимон - найкорисніша річ у побуті

Багато звичних нам речей можна використовувати не за призначенням. І лимон у цій ситуації б'є усі рекорди! Де тільки його не застосовують – і на кухні, і замість миючих засобів, і в догляді за обличчям. Ми зібрали 14 варіантів, де і як його можна використати.

1. Універсальний миуючий засіб

Потрібно зняти шкірку з 1 лимона, залити її 150 мл оцту і залишити на ніч. Зранку додати 150 мл води. Засіб можна перелити у розпилювач і використовувати для миття будь-яких поверхонь.

2. Чистимо дошку для нарізання

Можна легко повернути дощі вигляд, використовуючи половинку лимону як губку, а сіль як скраб. Після процедури потрібно залишити дошку на 10-15 хвилин, а потім повторити ще раз.

3. Висвітлюємо білі речі

Щоб білизна була блісніжною, перед пранням її потрібно на півгодини замочити у розчині з суміші лимонного соку і харчової соди.

4. Робимо манікюр

Зробити нігті міцнішими допоможе ванночка з кількома краплями лимонного соку.

5. Забираємо ластовиння

Якщо на шкірі є ластовиння чи з'явилася пігментні плями, їх можна висвітлити, протираючи щодня шкіру лимонним соком.

6. Покращуємо травлення

Якщо регулярно випивати натощаце склянку води з лимонним соком і медом, можна не тільки покращити травлення, а й укріпити імунітет.

7. Грамотне сервірування столу

Якщо на стіл подаються страви, які потрібно їсти руками, одночасно ставляться невеликі піалі з лимонною водою для миття рук.

8. Освіжаемо побутову техніку

Якщо протерти холодильник губкою, змоченою лимонним соком, – це на-

довго позбавить від неприємного запаху. Можна також додати лимонний сік у порожню посудомийну машину і запустити цикл або крапнути його в зволожувач повітря – тоді це буде натуральним освіжувачем.

9. Вирощуємо розсаду

В порожніх половинах лимона можна вирощувати розсаду, а потім рослинку прямо з лимонним горщиком висаджувати у ґрунт.

10. Позбавляємося від неприємного запаху взуття

Якщо на ніч у спортивне взуття покласти лимонну шкірку, вона вбере у себе ввесь запах.

11. Саморобні підсвічники

Із половинки лимона, лайма чи апельсина можна зробити гарненький підсвічник, вичистивши її від м'якоті і заливши туди розтоплений віск. І не забудьте про гніт! Його потрібно прикріпити клеєм до дна підсвічника.

12. Чистимо нержавіючу сталь

Предмети з нержавіючої сталі і міді можна почистити лимонними шкірками і харчовою содою.

13. Відмиваємо руки

Сильно забруднені ягодами або овочами руки можна висвітлити з допомогою лимонного соку. Можна також вивести плями з одягу: для цього спершу потрібно попрати тканину в холодній воді, а потім замочити у лимонному соці на кілька хвилин.

14. Відлякуємо комах

Щоб відлякати мурах, достатньо просто вичавити трохи лимонного соку на поріг та підвіконня. А щоб позбутися від комарів, потрібно викинути кілька гілочек гвоздики у половинки лимона.

Не дозволяйте гостям мити посуд

Гості, помивши посуд, можуть зруйнувати гармонію вашого дому. Чому? Дізнаєтесь і задумайтесь.

Після застілля у багатьох гостей виникає бажання подякувати господарям за чистування, та й просто допомогти прибрали брудні тарілки зі столу. Але чому, по-причам б хороши наміри, мити посуд в чужому домі - недобра привиктва? Знаючи

усіх женихів або, за іншою версією, вимії їх з дому. Деякі народи вважають, що пропозиція помити посуд робиться спеціально, щоб нашкодити родині.

Інші переконані, що подруга-помічниця, помивши ваше начиння, поклала око на господаря і хоче його забрати. Після допомоги у збиранні зі столу брудного посуду ваш чоловік почне дивитися на сторону - у ваше сімейне гніздо потрапить чужа енергетика.

Ймовірно, джерела цих привиктв мали виховний характер – застерегти молодих жінок від ліні. Адже в давнину дружину обирали не за покликом серця, а побачивши, що вона буде вправно вести домашнє осподарство і допомагати своєму чоловікові.

Колись гостям ніколи не дозволяли прибирати зі столу або хлопатись в брудній воді у спробах вимити залишки вечері. Це вважалося поганим тоном. Виняток робили для членів сім'ї, які живуть разом.

Спостерігаючи за поведінкою близьких, предки вивели наступну життєву формулу. Якщо знайомий забіг до вас на чай і сам помие за собою чашку і тарілку – чек

Програма телепередач

10+ 16+
01.00 Т/с «Кій вдень і вночі»
01.50 Служба розшуку дітей
НТН*
05.50 М/ф «Зачарований хлопчик»
06.40 М/ф «Кіт у чоботях»
07.05 М/ф «Вій»
07.55, 16.50, 20.50, 02.45 «Випадковий свідок»
09.00 Х/ф «Таємниця «Чорних дроздів»
10.50 Х/ф «Чінгачук - Великий Змій»
12.30, 16.30, 19.00, 22.00, 02.10 «Свідок»
12.50 «Вартість життя»
14.15 «Таємниці кримінального світу»
15.25 «Правда життя. Професійні байки»
18.20, 03.50 «Правда життя»
19.30 «Легенди карного розшуку»
22.30 Т/с «Нарко: Мексика» 18+
00.15 «Склад злочину»
01.05, 02.50 «Речовий доказ»

СТБ*

06.20, 08.45 Т/с «Коли ми вдома»
07.00 «Все буде добре!»
11.35 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»
12.25, 14.50 «МастерШеф» 12+
14.30, 17.30, 22.00 «Вікна-Новини»
15.40 «Хата на тата» 12+
18.15 «СуперМама»
19.10, 20.15, 22.40 Т/с «Папаньки - 2»
22.55 Т/с «Майор і магія» 16+
00.45 Х/ф «Дивіться, хто тепер заговорив»

ТЕТ*

06.00 ТЕТ Мультиранок
08.00, 16.00, 17.00, 19.30, 20.30, 21.30 Одного разу під Полтавою
08.30, 09.30 Одного разу в Одесі
09.00, 16.30, 20.00, 21.00 Танька і Володька
10.00, 23.00 Т/с «Нове життя Василини Павлівни»
11.00, 13.00, 17.30 4 весілля
12.00, 18.30 СуперЖінка
14.00 Х/ф «Назад у майбутнє 2»
22.00 Сімейка У
00.00 Казки У
01.00 17+
02.30 Теорія зради
03.20 БарДак
04.10 Віталька
05.50 Корисні підказки

UA:Вінниця*

07.00 Новий день
08.55 Новини з UA ПЕРШОГО
09.00, 09.25 М/с «Книга джунглів»
09.20 Анимаційний серіал «Universe»
09.45 Українська абетка.Першосвіт
10.00 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас.
Українська література
10.35 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас.
Фізика
11.05, 12.15 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас. Руханка
11.10 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас.
Англійська мова
11.45 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас.
Всесвітня історія
12.20 Бук Маршрут
12.35, 16.15 Лайфхак українською
12.45 Ранковий гість
13.00, 17.00, 19.00, 20.30 ТНВ
13.15 Марафон «На карантині»
16.30 Д/с «Фестиваль планет»
17.15 Літ-/кул. шоу «Енеїда»
17.40 Д/с «Дикунки. Світ дикої природи»
18.10 Т/с «Епоха честі»
19.20, 20.50 Тема дня
19.45 В Україні
20.15 Сильні
21.20 Діалог з Майлком Шуром
21.50 Своя земля
22.00 Т/с «Домашні вогнища»
22.50 Українська читанка

П'ятниця, 15 травня**UA:ПЕРШИЙ***

06.00 М/с «Книга джунглів»

06.30, 07.05, 08.05 Доброго

"ПОДІЛЬСЬКА**ЗОРЯ"**

Вінницька регіональна газета.

редактор

Ф.І.БЕЖНАР

ПЕРЕДПЛАТИ ІНДЕКСІ
ПЕРІОДИЧНОГО ВІДАННЯ:
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ - 40699;
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

ранку, Крайно! 07.00, 08.00, 08.55, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00, 23.15, 02.30, 05.20 Новини 09.00 Т/с «Польдарт» 16+ 10.00 Всеукраїнська школа онлайн. Укр. літер. 10.35 Всеукраїнська школа онлайн. Адгебра 11.05, 12.15 Всеукраїнська школа онлайн. Руханка 11.10 Всеукраїнська школа онлайн. Анг.мова 12.20 Всеукраїнська школа онлайн. Біологія 13.10, 15.10 «На Карантині»: марафон 16.20, 00.30 Телепродаж 16.50, 03.55 Перша шпалта 17.25 VoxCheck 17.30 Про що співає Європа 18.20 Тема дня 19.20 Д/ц «Світ дикої природи» 19.55 Д/ц «Тварина зброя» 21.35, 23.55, 05.50 UA:Спорт 21.45 Наші на Євробаченні 00.00 Корупція в деталях

1+1*

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 04.25 ТСН 09.25, 10.20, 02.30 «Життя відомих людей 2020» 11.15, 11.50, 12.20, 12.35, 13.10 «Любий, ми передіждаємо» 13.45 «Одруження наосіп 6» 15.40 «Світ навівріт 11: Китай» 17.10 Т/с «Вітер кохання» 12+ 19.00 «Секретні матеріали 2020» 20.35 «Чистопress 2020» 20.45, 01.15 «Ліга сміху. Дайджест 2020» 22.05 «Вечірній квартал» 23.50 Х/ф «Фокстер і Макс» 05.25 «Світське життя. 2020 дайджест»

ІНТЕР*

03.25 «Щоденник вагітної» 03.45 «Навколо М» 04.55 «Телемагазин» 05.25, 22.00 «Слідство вели... з Л.Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 «Корисна програма» 11.05 Т/с «Мене звати Мелек» (12+) 12.25 Т/с «Не відпускає мою руку» (12+) 13.50, 14.45, 15.40, 23.50 «Речдок» 16.35 «Речдок. Особливий випадок» 18.00, 01.40 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подробці тижня»

ІСТВ*

05.10 Служба розшуку дітей 05.15 Факти 05.40 Громадянська оборона 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини з К.Стогнієм 10.05 Анти-зомбі 11.10, 13.15 Х/ф «Троя» 16+ 12.45, 15.45 Факти. День 14.35, 16.15, 22.40 Т/с «Вижити за будь-яку ціну» 17.25, 20.05 Дизель-шоу 12+ 18.45 Факти. Вечір 23.40 Скетч-шоу «На трохах» 16+ 01.40 Т/с «Сильніше вогню»

Канал Україна*

06.00, 09.30 Зірковий шлях 06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00 Сьогодні 11.20, 04.30 Реальні містички 13.30, 15.30 Т/с «Філін» 16+ 16.00 Історія одного злочину 20.10 Гучна справа 21.00 Свобода слова 00.00, 02.15 Т/с «Бабка» 12+ 01.45 Телемагазин

НОВИЙ КАНАЛ*

06.00, 07.15 Kids' Time 06.05 М/с «Луні Тюнз» 07.20 Варяньї 12+ 08.30 Діти проти зірок 10.20 Х/ф «Останній мисливець на драконів» 12+ 12.20 Х/ф «Годзилла» (1998) 15.00 Х/ф «Годзилла» (2014) 16+ 17.10, 19.00 Хто зверху? 12+ 20.50 Х/ф «Водний світ» 23.20 Х/ф «Білій полон» 01.20 Т/с «Кій вдень і вночі» 02.20 Служба розшуку дітей 02.25 Зона ночі

Субота, 16 травня**UA:ПЕРШИЙ***

06.00 М/с «Книга джунглів»

06.30, 07.05, 08.05, 09.05 Доброго ранку, Крайно!

07.00, 08.00, 09.00, 21.00, 00.00, 02.30, 05.35 Новини

09.30 Енеїда

10.35 М/с «Чорний пірат»

12.15, 00.30 Телепродаж

12.45, 16.00, 21.20 Про що співає Європа

13.15 Х/ф «Ромео і Джульєтта»

15.00 Х/ф «Країна пісень»

17.00 Пісенний конкурс Євробачення - 2016. Фінал

22.00 Євробачення: Європа, запали світло

02.50 Розскречена історія. Кенір

03.45 Д/п «У моїх мріях»

НТН*

05.50 М/ф «Василіна Микулівна» 06.15 М/ф «Чиполіно» 07.25 М/ф «Як козаки у хокей гралі» 07.50, 16.20, 20.50, 02.45 «Випадковий свідок» 09.00 Х/ф «Пам'ятай ім'я своє» 11.00 Х/ф «Апачі» 12.30, 16.30, 19.00, 22.00, 02.15 «Свідок» 12.50, 03.45 «Правда життя» 14.15 «Таємниці кримінального світу» 15.20 «Правда життя. Професійні байки» 18.20 «Легенди карного розшуку» 22.30 Т/с «Нарко: Мексика» 18+ 00.15 «Склад злочину» 01.05, 03.15 «Речовий доказ»

СТБ*

05.15 Т/с «Папаньки» 14.15, 14.50, 18.15, 19.00 «Холостяк - 10» 12+ 14.30, 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 22.40 «СуперМама»

ТЕТ*

06.00 ТЕТ Мультиранок 08.00, 19.30, 20.30 Одного разу під Полтавою 08.30, 09.30 Одного разу в Одесі 10.00, 20.00 Танька і Володька 10.00 Т/с «Нове життя Василини Павлівни» 11.00, 13.00, 17.30 4 весілля 12.00, 18.30 СуперЖінка 14.00 М/ф «Зачарований будинок» 20.45, 01.15 «Ліга сміху. Дайджест 2020» 22.05 «Вечірній квартал» 23.50 Х/ф «Фокстер і Макс» 05.25 «Світське життя. 2020 дайджест»

ІНТЕР*

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 04.25 ТСН 09.25, 10.20, 02.30 «Життя відомих людей 2020» 11.15, 11.50, 12.20, 12.35, 13.10 «Любий, ми передіждаємо» 13.45 «Одруження наосіп 6» 15.40 «Світ навівріт 11: Китай» 17.10 Т/с «Вітер кохання» 12+ 19.00 «Секретні матеріали 2020» 20.35 «Чистопress 2020» 20.45, 01.15 «Ліга сміху. Дайджест 2020» 22.05 VoxCheck 22.30 Т/с «Нарко: Мексика» 18+ 00.15 «Склад злочину» 01.05, 03.15 «Речовий доказ»

UA:Вінниця*

07.00 Новий день 08.55 Новини з UA ПЕРШОГО 09.00 Розскречена історія. ЧOMУ ВИБУХНУЛА ДРУГА СВІТОВА? 10.00 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас. Українська мова 10.35 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 кл. Фізика 11.05, 12.15 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 кл. Руханка 11.10 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас. Хімія 11.45, 12.01 Всеукраїнська школа Онлайн: 11 клас. Алгебра 12.00 ХВИЛИНА МОВЧАННЯ 12.20 Разом 12.45 Ранковий гість 13.00, 17.00, 19.00, 20.30 ТНВ 13.15 Марафон «На карантині» 16.15 Д/ф «Молодість 1927» 16.25 Д/п «Примирення з перемогою» 17.15 Розскречена історія. ЧOMУ ВИБУХНУЛА ДРУГА СВІТОВА? 17.40 Д/с «Дикини. Світ дикої природи» 18.10 Т/с «Епоха честі» 19.20, 20.50 Тема дня 19.45 В Україні 20.15, 21.50 Сильні 21.20 VoxCheck 21.25 Схеми. Корупція в деталях 22.00 Т/с «Домашні вогнища»

Субота, 16 травня**НТН***

05.45 Х/ф «Посейдон» поспішає на допомогу» 06.50 Х/ф «Морський характер» 08.40 Х/ф «Протистояння» 12.00 «Легенди карного розшуку» 15.35, 03.30 «Випадковий свідок» 18.05 «Круті 90-ті» 19.00, 03.00 «Сві

Із ювілеєм!

1 травня святкувала свій 80-й день народження - чудова жінка, любляча матір, прекрасна господиня, відповідальна трудвіння, жителька с. Іванівка - Таміла Феодосіївна АНДРІЧУК.

Ми вдячні Вам за багаторічну невтомну працю на благо рідного села. Щиро вітаємо Вас з Днем народження. Хай доля збагачує Вас життєвою мудростю, енергією, натхненням та радістю сьогодення. Від усієї душі бажаємо міцного здоров'я, душевного тепла і затишку, поваги та шані від людей, добробуту у родині, Божої благодаті та ще довгих та щасливих років життя сповнених радістю, щирістю, добрами справами та оптимізмом.

*Щоб спокій і мир панували в родині,
Щоб щастя всміхалось при кожній годині,
Нехай обминають Вас болі й тривоги,
Хай стелиться довга життєва дорога.*

Депутат Вінницької районної ради, Юрій Парfenюк.

Із ювілеєм!

9 травня свій 80-й ювілейний день народження відзначатиме чуйна жінка, гарна господиня, добра сусідка, вірна подруга, мама двох дітей та бабуся для онуків, жителька Мізяківських Хуторів - Ефросинія Калениківна ПАВЛЕНКО.

Найголовніше в житті кожного з нас – здоров’я, тож я бажаю, щоб ти і твої рідні завжди були здоровими. Решта все додається, адже воно залежить тільки від тебе. Нехай Господь оберігає тебе від негараздів, а Матінка Божа буде твоєю помічницею в усіх починаннях.

*Хай кожен день ясніє
небом чистим,
Світанки сяють,
скупані в росі,
У серці радість
розкішта іскристя,
Імрій хай збувається усі.
Хай молодість Твоя
ще довго квітне,
Усмішка сяє на
Твоїх устах,
І лиши хороше, радісне,
привітнє,
Тобі в житті перетинає шлях!
Із найкращими побажаннями
сусідка Галина ШЕВЧЕНКО.*

Із днем народження!

10 травня свій день народження святкує чарівна та мудра жінка, найкраща у світі матуся, гарна подруга, вправна господиня, відповідальний та ініціативний працівник, соціальний робітник с. Мізяківські Хутори – Валентина Володимирівна МАКЕДОНСЬКА.

Вітаючи іменинницю, бажаємо їй міцного здоров’я, вдячності та поваги від людей, енергії та натхнення на добре справи, здійснення усіх мрій та задумів.

*З днем народження
щиро вітаєм,
Щастя і здоров’я ми Тобі
бажаєм,
Хай сміється доля,
як калина в лузі,
Нехай будуть поруч добри,
вірні друзі.
Нехай Тебе щастя,*

як дощ обливав,
Нехай Тебе радість завжди зустрічає,
Нехай Тебе любить хто мильший душі,
Цього ми бажаєм Тобі від душі.

Із повагою, Олена Василівна ПАТЛАТЮК, соціальний працівник с. Переорки.

Тетяна Володимирівна ЦИБА, соціальний робітник с. Мізяківські Хутори.

Деякі підприємства відновлять роботу

Із 11 травня суттєво послаблюється карантин, зокрема знімається обмеження на роботу:

- парків, скверів та зон відпочинку;
- салонів краси та перукарень;
- кав’ярень із обслуговуванням на вініс;
- магазинів, що знаходяться в окремих приміщеннях та торгують непродовольчими товарами;
- магазинів дитячого одягу та взуття;
- адвокатських та нотаріальних контор;
- музеїв;
- стоматологій;
- сервісів побутової техніки;
- літніх майданчиків кафе та ресторанів з дотриманням умов:
- дотримання відстані не менше 1,5 метра між столами та одно- двомісного

розміщенням клієнтів за одним столом;

- забезпечення персоналу та відвідувачів засобами індивідуального захисту;
- забезпечення дотримання відповідних санітарних та протиепідемічних заходів.

Попри пом’якшення карантину, зберігається необхідність дотримання правил безпеки:

- обов’язкова термометрія

співробітників та відвідувачів;

- дотримання дистанції;
- масковий режим.
- Не поновлюється робота:

- шкіл;
- дитячих садочків;
- дитячих майданчиків;
- спортивних майданчиків;
- прибережних зон відпочинку.

Решта карантинних заходів продовжуються до 22 травня.

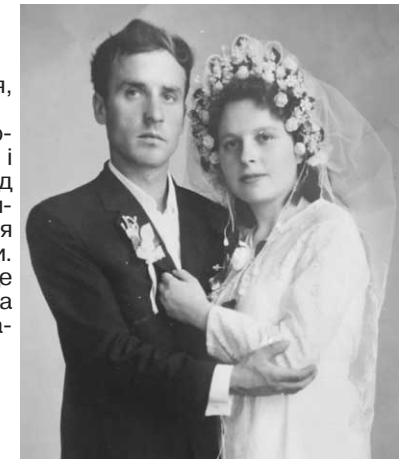
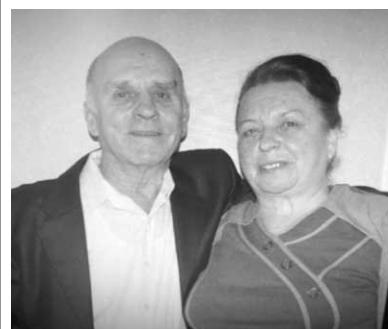
Із річницею подружнього життя!

10 травня відзначатимуть «Золоте весілля», а саме 50 літ подружнього життя, Степан Данилович та Віра Іванівна ГОНЧАРУКИ, мешканці села Хижинці.

Любі золоті ювіляри, вітаємо Вас, півстоліття Ви прожили разом, два життя прошли однією долею, зберігаючи кохання і вірність. Не зрадили присяги, не зламалися під тягарем турбот і проблем, а тільки ще близьчи- ми стали один одному! Ви гідний приклад для наслідування, ми пишаємося такими батьками. Нехай Ваші серця б'ються в унісон, міцним буде здоров’я, а поруч завжди - уважна і турботлива родина! А ми обіцяємо ще більше Вас цінувати, адже Ви тепер у нас «золоті»!

*У Вас - весілля «золоте»,
З яким сердечно Вас вітаємо
І від душі та серця до ста літ
У здоров’ї, щасті та любові!
Дожить піл-о-піл’ Вам бажаємо!*

Із любов’ю та повагою син Петро, невістка Наталя та онучка Юлечка.

I знову прийшов травень...

За віком хазяйнє весна, знову прийшов травень... Дочекався я ще однієї зустрічі зі своїми юними гостями. Це – учні 7 класу, які часто забігають до мене разом зі своєю учителькою Людмилою Володимирівною Поправко. Та травнева зустріч – особлива. Діти знають про важкі роки війни з кінофільмів, книг, але хочуть почути живу розповідь про минулі бойові літа.

Та як важко це зробити... В пам’яті залишилися завивання снарядів, крики людей, горілій запах землі, крові...

75 літ минуло від тих подій, які перекреслили, розстріляли мої надії, сподівання, спопелили юність.

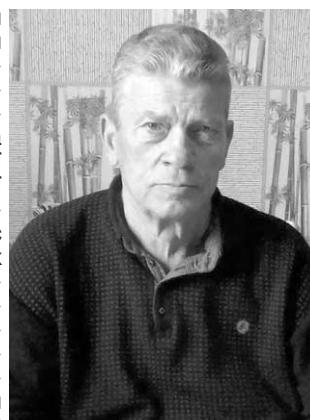
Дивуюся і дякую Богові, що дав мені довге життя. Відсвяткував у березні столітній ювілей і дякую всім, хто мене привітав. Голови районних ради та ради ветеранів, очільник сільської ветеранської організації, голова Сокиринецької ОТГ та її замісник, учителі, учні Хижинецького ліцею.

Жалкую, що травнева зустріч цього року не відбудеться в зв’язку з ситуацією, що склалася. Але знаю, що хтось з дітей обов’язково забіжить і подарує старенькому дідусяві квіти, побажає здоров’я, довгих років життя. І тоді довго в пам’яті спливатимуть епізоди минулого воєнного життя, болючі та гіркі. Іх не лікує час, вони навічно застигли, закам’янили в кожній клітині мого тіла і душі.

Та я вірю, що ми завжди будемо жити мирним життям, з посмішкою за щасливе дитинство, юність наших дітей, а мирна весна приноситиме кожному найкращі хвиlinи щастя.

Василь Володимирович ІЛЬЧЕНКО,
ветеран війни, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни, с.Хижинці.

Цього тижня вітаємо!

Із ювілеєм: депутата Вінницької районної ради – Ігоря Анатолійовича СУХАРЕВСЬКОГО (8 травня).

Із днем народження: депутатів Вінницької районної ради – Лілію Олексandrівну ЮЗВЕНКО, Віктора Івановича МАРУЩАКА (9 травня), педагогічного працівника Комунального закладу «Вінницький районний Будинок дитячої та юнацької творчості» Вінницької районної ради – Анастасію Олександровну БЕРЕЗЮК (10 травня), секретаря Якушинецької сільської ради – Катерину Миколаївну КОСТЮК, педагогічних працівників КЗ «Вінницький районний Будинок дитячої та юнацької творчості» Вінницької районної ради – Валерія Васильовича СОБЧЕНКА, Володимира Ігоровича ЛАДАНЮКА (11 травня), педагогічного працівника КЗ «Вінницький районний Будинок дитячої та юнацької творчості» Вінницької районної ради – Анжелу Миколаївну МЕДВІДЬ (13 травня).

Вітаючи наших шановних краян зі святом, подільськозорян значать їм міцного здоров’я, досвіту та багаті здійснення всіх мрій та бажань, ще багато літ натхненної та творчої праці на благо жителів Вінницького району.

Вітаємо ветеранів війни та праці

Цього тижня ювілеї відзначатимуть ветерани війни та праці. 95-річчя – жителька Вінницьких Хуторів Галина Кирилівна МАРУСЕВИЧ (10 травня). 90-ліття – мешканець Вінницьких Хуторів Степан Никифорович КРЕЄВ (12 травня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичу сивочолим іменинникам міцного здоров’я, досвіту та злагоди в родинах, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,
Петро ВАСИЛІНICH,
голова Вінницької районної організації ветеранів.

